

ikke indse, hvilken Ret Staten har til at blande sig i dette, vi har købt vore Gaarde, vi har underskrevet Kontrakten og er lige saa godt bundne til Kontrakten som Sælgeren, og vi ønsker ikke, at Staten skal blande sig i dette Forhold. Saaledes tænker man dog Gud ske Lov endnu i visse Dele af Befolkningen, og jeg haaber, at man gør det i en stor Del af Befolkningen.

Den ærede Ordfører var ogsaa inde paa, at herved fik man en bunden Kapital frigjort. Ja, den er bundet i en vis Forstand, men naar den Kapital, man faar i Stedet, ogsaa er bundet, er det vanskeligt at tale om frigjort. Han regner ud, hvorledes man skulde faa $47\frac{7}{10}$ pCt., tror jeg, det var, men han glemmer, at der i den ved anden Behandling indsatte § 5 bestemmes, at der kan betales med 4 Procents Kasseobligationer, som i Virkeligheden ikke er mere end højst 89 pCt. værd. Altsaa, først sætter man en meget lav Afløsningssum, og dernæst byder man dem, der skal have Afløsningssummen, 89 pCt. af den. At dette skulde være en særlig lukrativ Forretning for dem, der skal have disse Afgifter afløst, kan jeg nu ikke se.

Den ærede Ordfører sagde ogsaa, at han maatte paa det bestemteste fraraade en Afløsning efter de Priser, vi har foreslaaet: Ja, jeg vilde ønske, at den ærede Ordfører ikke vilde indskrænke sig til at fraraade de Priser, men i det hele taget fraraade Forslaget. Dermed tror jeg, han vilde gøre sit Parti stor Gavn. I alt Fald skulde Afløsningen blot gøres frivillig. Blev det ordnet saaledes, at hvis Afgiften skulde afløses, blev der fastsat en vis Sum derfor, medens det ellers var frivilligt, saa kunde de, som maatte mene, at de ikke var tjente dermed, lade være at afløse. Men det er ikke mit Parti, der har stillet Krav om tvungen Afløsning. Vi har modsat os dette Forslag og agter vedblivende at modsætte os det, saa længe det ikke indeholder saadanne Bestemmelser, at man kan sige, at Grundlovens § 82 er opfyldt.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Efter at den ærede Ordfører (Ole Hansen) har udtalt sig, kan jeg indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger. Heller ikke jeg kan tilraade at stemme for de stillede Ændringsforslag. Hvad Ændringsforslag Nr. 1 angaar, indeholder det jo lige det modsatte af, hvad Lovforslaget indeholdt, da det blev forelagt. Det skal jeg ikke komme ind paa, efter

at vi nu er kommet paa det rene med, at samtlige Arvefæsteafgifter skal ind under Lovforslaget.

Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) er jo i og for sig ikke i særlig Grad imod Afløsning. Jeg forstaar det ærede Medlem saaledes, at han ganske vist ikke ønsker, at der bliver afløst, men mener, at det væsentlige er, om der gives det, som han kalder fuld Erstatning. Det er i og for sig derom, Striden staar i Øjeblikket. Det ærede Medlem mener, at det, som Lovforslaget fastsætter, ikke giver fuld Erstatning, men han kunde derimod gaa med til det, antager jeg, hvis man kunde gaa med til det under Nr. 2 stillede Ændringsforslag. Hvad fuld Erstatning er, bliver nu altid i saadanne Tilfælde et Skøn, og jeg maa dog antage, at det ærede Medlem mener, at hans Forslag under Nr. 2 betyder fuld Erstatning, medens det store Flertal af Folketinget og vel ogsaa et Flertal i dette Ting mener, at det, som Lovforslaget indeholder, er fuld Erstatning. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at disse 14 Kr. 80 Øre skulde alle være enige om er over det, man kan kalde fuld Erstatning.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 3 vil jeg give den ærede Ordfører Ret i, at det i og for sig er et ringe Spørgsmaal, og hvis det ikke var os andet imellem end det, burde det ikke skille os ad, for om Afløsningen bliver sat til halvanden eller til $1\frac{3}{4}$ eller maaske 2 Gange Rekognitionsbeløbet, spiller i denne Forbindelse ikke nogen stor Rolle. Men jeg vil rigtignok indrømme, som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at naar man ønskede en saadan Ændring, havde det været rimeligt at foreslaa den ved anden Behandling i Stedet for nu. Jeg skulde ikke for mit Vedkommende have haft noget imod en Forhandling derom, og dersom den ærede Ordfører havde stillet i Udsigt, at man kunde gaa ind paa dette Forslag, skulde jeg heller ikke have haft saa forfærdelig meget imod det. Jeg ved ikke, om Ændringsforslaget er behandlet i Udvalget, men jeg synes, at Tidspunktet, det nu kommer paa, efter at Sagen har været i Udvalg og har været behandlet saa længe, ikke er det rette.

Jeg skal med disse Bemærkninger tilraade at stemme imod samtlige de af 4 Medlemmer af Udvalget stillede 3 Ændringsforslag.

Dalsgaard: Da jeg har en Særstilling i denne Sag, føler jeg mig opfordret til at